

**LIETUVOS RESPUBLIKOS
ŠVENTOSIOS VALSTYBINIO JŪRŲ UOSTO
Į S T A T Y M A S**

2006 m. lapkričio 16 d. Nr. X-910
Vilnius

**I SKYRIUS
BENDROSIOS NUOSTATOS**

1 straipsnis. Įstatymo paskirtis

Šis įstatymas nustato Šventosios valstybinio jūrų uosto (toliau – uostas) veiklą ir valdymą.

2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos

1. **Krantinė** – nustatyto ilgio, pločio ir leistinių apkrovų hidrotechninis įrenginys, skirtas laivams švartuoti ir krauti, keleiviams įlaipinti ar išlaipinti.
2. **Laivų aprūpinimas** – laivų aprūpinimo atsargomis veikla.
3. **Laivų aptarnavimas** – paslaugų laivams teikimo veikla (vilkikų, locmanų, bunkeravimo, švartavimo, remonto, ryšio, elektros energijos, vandens tiekimo ir kt.).
4. **Linijinis laivas** – laivas, plaukiojantis laivybos linijoje, kurios operatoriui yra išduotas laivybos linijos įregistravimo pažymėjimas, tarp dviejų ar daugiau paskelbtų uostų pagal nuolatinį grafiką.
5. **Pirsas** – dviejų pusių laivams stovėti naudojama prieplauka, pastatyta uosto akvatorijoje statmenai ar tam tikru kampu į krantą.
6. **Uostas** – teritorijos (uosto žemė ir akvatorija) ir joje esančių statinių ir įrenginių kompleksas, skirtas laivams įplaukti ir išplaukti, stovėti, aptarnauti, kroviniams perkrauti, taip pat keleiviams aptarnauti.
7. **Uosto akvatorija** – Lietuvos Respublikos Vyriausybės nustatytų ribų vandens plotas, kuriame yra laivybos kanalas, plūdrieji statiniai ir vidinis bei išorinis reidai.
8. **Uosto infrastruktūra** – hidrotechnikos ir bendrojo naudojimo kelių, inžinerinių įrenginių (tinklų), komunikacijų, statinių ir privažiuojamųjų geležinkelio kelių kompleksas, nuosavybės teise priklausantis Lietuvos valstybei.
9. **Uosto kapitonas** – asmuo, atsakingas už laivybos priežiūrą ir užtikrinantis tvarkos palaikymą uosto akvatorijoje bei krantinėse.
10. **Uosto naudotojas** – su valstybės įmone Šventosios valstybinio jūrų uosto direkcija (toliau – Šventosios uosto direkcija) sudariusi sutartį dėl veiklos uoste Lietuvos Respublikoje įregistruota įmonė ar užsienio juridinio asmens, kuris pagal savo šalies teisės aktus turi teisę verstis komercine ir ūkine veikla, filialas.
11. **Uosto rezervinė teritorija** – uosto teritorijai plėsti reikalingos su uosto teritorija besiribojančios Lietuvos Respublikos teritorijos dalys, kurių sąrašą tvirtina Lietuvos Respublikos Vyriausybė.
12. **Uosto rinkliava** – laivų savininkų (valdytojų) mokamos privalomosios įmokos už naudojimąsi uostu.
13. **Uosto suprastruktūra** – uosto žemės naudotojams nuosavybės teise priklausantys ir jų reikmėms naudojami laivų krovos įrenginių kompleksas ir kiti objektai (statiniai, keliai, inžineriniai tinklai ir komunikacijos, privažiuojamieji geležinkelio keliai ir kt.).
14. **Uosto žemė** – Lietuvos Respublikos Vyriausybės nustatytų ribų žemės plotas su jame esančia uosto infrastruktūra.
15. **Uosto žemės naudotojas** – uosto naudotojas, sudaręs sutartį su Šventosios uosto direkcija dėl uosto žemės nuomos.

16. **Valstybinį statusą turintis laivas** – laivas, priklausantis kuriai nors valstybei ar tos valstybės naudojamas ir atliekantis tik nekomercinę valstybinę tarnybą.

II SKYRIUS VALSTYBINIS UOSTO VEIKLOS REGLAMENTAVIMAS

PIRMASIS SKIRSNIS UOSTAS

3 straipsnis. Uostas ir jo ribos

1. Šventosios valstybinis jūrų uostas yra Lietuvos valstybės nuosavybė.
2. Uosto steigėja yra Lietuvos Respublikos Vyriausybė.
3. Uosto žemės, akvatorijos, rezervinių teritorijų ribas Susisiekimo ministerijos teikimu nustato Lietuvos Respublikos Vyriausybė.

4 straipsnis. Uosto paskirtis

1. Uosto paskirtis:
 - 1) aptarnauti pramoginius, mažuosius ir sportinius laivus;
 - 2) aptarnauti žvejybos laivus;
 - 3) aptarnauti nedidelius jūrų kruizinius ir ro-ro keleivinius laivus;
 - 4) aptarnauti Lietuvos Respublikos valstybės sienos apsaugos tarnybos laivus, specializuotus gelbėjimo, išsiliejusios naftos surinkimo, priešgaisrinės ir jūros aplinkos apsaugos, laivybos ir žvejybos kontrolės, kitų valstybės institucijų laivus;
 - 5) aptarnauti Būtingės naftos terminalo pagalbinį laivyną ir avarijų likvidavimo priemones;
 - 6) atlikti pirminį žuvų apdorojimą, plėtoti prekybą.
2. Uosto naudotojai ir uosto žemės naudotojai uosto teritorijoje gali vykdyti tik tokią veiklą, kuri atitinka uosto paskirtį, ir jeigu šie asmenys yra sudarę su Šventosios uosto direkcija sutartį dėl veiklos uoste arba (ir) sutartį dėl uosto žemės nuomos.

5 straipsnis. Uosto žemė, akvatorija ir uosto infrastruktūra

1. Uosto žemė, akvatorija ir uosto infrastruktūra yra Lietuvos valstybės nuosavybė.
2. Uosto žemė, akvatorija ir uosto infrastruktūra neprivatizuojama.

6 straipsnis. Naudojimosi uostu tvarka

1. Uostas yra atviras tarptautinei ir vidaus laivybai.
2. Šventosios valstybinio jūrų uosto naudojimo taisyklės (toliau – Uosto naudojimo taisyklės) ir Šventosios valstybinio jūrų uosto laivybos taisyklės (toliau – Uosto laivybos taisyklės) tvirtina susisiekimo ministras. Šios taisyklės yra privalomos visiems uosto naudotojams.
3. Laivams su branduolinėmis jėgainėmis ir branduoliniu ginklu įplaukti į uostą draudžiama. Kitų valstybių karo ir kiti valstybinį statusą turintys laivai į uostą gali įplaukti pagal Lietuvos Respublikos Vyriausybės nustatytą tvarką.
4. Uoste veikiančios viešieji ir privatūs juridiniai asmenys privalo laikytis šio įstatymo, Uosto naudojimo ir Uosto laivybos taisyklių ir kitų uosto veiklą reglamentuojančių teisės aktų reikalavimų.
5. Už saugų darbą uoste veikiančiuose viešuosiuose ir privačiuose asmenyse atsako jų vadovai.
6. Uoste veikiančios įmonės turi įstatymų ir kitų teisės aktų nustatyta tvarka suteikti patalpas tikrinimą atliekančioms valstybės institucijoms, kurių veikla uoste privaloma pagal Lietuvos Respublikos įstatymus.
7. Laivai uoste aptarnaujami ir aprūpinami atsargomis pagal šių laivų kapitonų ar jų įgaliotų asmenų konkrečioms laivus aptarnaujantiems ir aprūpinantiems asmenims pateiktas paraiškas. Laivus aptarnaujantys ir aprūpinantys asmenys turi teisę patekti prie uosto krantinių, prie pirsų

stovinčių laivų, tik gavę leidimus pagal Šventosios uosto direkcijos patvirtintą ir su Muitinės departamentu prie Finansų ministerijos ir Valstybės sienos apsaugos tarnyba prie Vidaus reikalų ministerijos suderintą tvarką.

ANTRASIS SKIRSNIS UOSTO VALDYMAS

7 straipsnis. Uosto valdymas

Uosto žemę, akvatoriją ir uosto infrastruktūrą patikėjimo teise valdo, naudoja ir ja disponuoja Šventosios uosto direkcija. Šventosios uosto direkcija yra Lietuvos Respublikos Vyriausybės nutarimu įsteigta valstybės įmonė, kurios savininko teises ir pareigas įgyvendina Susisiekimo ministerija.

8 straipsnis. Šventosios uosto direkcijos funkcijos

Šventosios uosto direkcijos funkcijos:

- 1) koordinuoti uosto žemės naudotojų vykdomą uosto teritorijos apsaugą;
- 2) užtikrinti saugią laivybą uoste;
- 3) nuomoti uosto žemę ir ją Lietuvos Respublikos Vyriausybės nustatyta tvarka perduoti laikinai neatlygintinai naudotis šio įstatymo 12 straipsnio 3 dalyje nustatytais atvejais;
- 4) rinkti uosto rinkliavas;
- 5) organizuoti uosto akvatorijoje žmonių ir laivų gelbėjimo darbus;
- 6) rengti uosto plėtros krypties projektus, organizuoti jų įgyvendinimą, mokslinio tyrimo darbus, reklamuoti uostą;
- 7) įgyvendinti uosto apsaugos nuo taršos prevencijos priemones ir organizuoti taršos padarinių likvidavimą;
- 8) nagrinėti ir derinti uoste veikiančių statinių rekonstravimo, naujų objektų statybos projektus, nustatyti ir tvirtinti privalomasias technines sąlygas;
- 9) palaikyti projektinius gylius uosto akvatorijoje, prie krantinių ir pirsų;
- 10) statyti, naudoti ir plėtoti uosto infrastruktūrą;
- 11) organizuoti ir vykdyti uosto aplinkos apsaugą;
- 12) užtikrinti neišnuomos uosto žemės (teritorijos) priežiūrą.

9 straipsnis. Uosto plėtros taryba

Uosto strategijai ir plėtros programoms parengti, santykiams tarp uosto direkcijos, Palangos miesto savivaldybės ir kitų valstybės institucijų palaikyti Lietuvos Respublikos Vyriausybės nutarimu sudaroma uosto plėtros taryba iš Susisiekimo ir kitų suinteresuotų ministerijų, Klaipėdos apskrities viršininko administracijos, Palangos miesto savivaldybės, Šventosios uosto direkcijos, mokslo įstaigų bei uosto naudotojų ir (ar) jų asociacijų atstovų. Uosto plėtros tarybos nuostatus tvirtina Lietuvos Respublikos Vyriausybė. Uosto plėtros tarybos personalinę sudėtį tvirtina susisiekimo ministras.

10 straipsnis. Uosto kapitonas

1. Uosto veiklą, susijusią su laivyba, užtikrina uosto kapitonas. Uosto kapitono pareigas gali eiti laivavedys, mokantis valstybinę ir anglų kalbas bei turintis aukštąjį jūrinį išsilavinimą ir ne mažesnę kaip penkerių metų plaukiojimo jūrų laivo, kurio bendroji talpa 3 000 ir daugiau tonų, kapitonu stažą.

2. Uosto kapitono veiklą nustato Lietuvos Respublikos saugios laivybos įstatymas, šis įstatymas ir Uosto kapitono nuostatai. Uosto kapitono nuostatus, suderintus su Lietuvos saugios laivybos administracija, tvirtina Šventosios uosto direkcijos vadovas.

3. Uosto kapitonas privalo neleisti laivui išplaukti iš uosto, jeigu yra nesumokėtos uosto rinkliavos ir baudos, laivas sužalojo ar sunaikino infrastruktūrą ir (ar) suprastruktūrą, iki bus sumokėtos uosto rinkliavos ar atlyginta padaryta žala arba iki minėtų prievolių įvykdymas bus

užtikrintas Lietuvos Respublikos įstatymų nustatytais būdais.

III SKYRIUS UOSTO ŪKINĖ IR KOMERCINĖ VEIKLA

PIRMASIS SKIRSNIS UOSTO PLĖTRA IR UOSTO ŽEMĖS NUOMA

11 straipsnis. Uosto plėtra

1. Uosto plėtra planuojama vadovaujantis Lietuvos Respublikos teritorijų planavimo įstatymo nustatyta tvarka. Lietuvos Respublikos planuojamos ūkinės veiklos poveikio aplinkai vertinimo įstatymo nustatytais atvejais planuojamai veiklai turi būti atliekamas poveikio aplinkai vertinimas.

2. Uostas gali būti plečiamas Lietuvos Respublikos Vyriausybės nutarimu prijungiant rezervines uosto teritorijas, taip pat kitą žemę, sudarant žemės įsigijimo sandorius. Tokius sandorius su žemės savininkais valstybės vardu sudaro Šventosios uosto direkcija.

3. Uosto rezervinėse teritorijose esantys ir valstybei nuosavybės teise priklausantys statiniai ar kitas nekilnojamas turtas negali būti perduodamas privačion nuosavybėn, juo negali būti užtikrinami trečiųjų asmenų įsipareigojimai ir iš jo negali būti išieškoma pagal kreditorių reikalavimus.

4. Ūkinės veiklos uosto rezervinėse teritorijose apribojimai:

1) uosto rezervinėse teritorijose leidžiama statyti, rekonstruoti, remontuoti ar griauti statinius, atsižvelgiant į uosto plėtros perspektyvas ir pagal Lietuvos Respublikos teritorijų planavimo įstatyme, Lietuvos Respublikos planuojamos ūkinės veiklos poveikio aplinkai vertinimo įstatyme, Lietuvos Respublikos statybos įstatyme ir kituose teisės aktuose nustatyta tvarka parengtus ir patvirtintus projektus. Šiuos projektus taip pat privaloma suderinti su Šventosios uosto direkcija ir susisiekti ministru;

2) uosto rezervinėse teritorijose draudžiama: statyti gyvenamuosius namus, viešojo naudojimo ir kitos paskirties pastatus ir statinius, kurių paskirtis nesusijusi su uosto veikla, keisti esamą statinių paskirtį, jeigu tai nesusiję su statinių naudojimu uosto reikmėms;

3) keičiant uosto rezervinėse teritorijose esančių statinių paskirtį, paskirties pakeitimas privalo būti raštu suderintas su Šventosios uosto direkcija ir susisiekti ministru.

12 straipsnis. Uosto žemės nuoma

1. Šventosios uosto direkcija uosto žemę gali išnuomoti tik konkurso tvarka, išskyrus atvejus, kai:

1) uosto žemė išnuomojama juridiniams asmenims, kurie joje įsigijo statinius. Šiuo atveju jiems išnuomojami tik statinių pardavimo (perdavimo) metu buvusieji tiesioginei pastatų paskirčiai reikalingi uosto žemės plotai;

2) uosto žemė išnuomojama uosto žemės naudotojams kaip kompensacija už paimamą visuomenės poreikiams anksčiau jiems išnuomotą uosto žemę ir dėl to nutraukiama prieš terminą uosto žemės nuomos sutartis.

2. Uosto žemės nuomos konkurso sąlygas, Uosto žemės nuomos mokesčio skaičiavimo tvarkos ir jo dydžio taisyklės Šventosios uosto direkcijos teikimu tvirtina susisiekti ministras.

3. Uosto žemė gali būti perduota laikinai neatlygintinai naudotis valstybės institucijoms, kurių veikla uoste privaloma pagal Lietuvos Respublikos įstatymus. Sprendimą perduoti neatlygintinai naudotis uosto žeme priima Šventosios uosto direkcija. Uosto žemė perduodama laikinai neatlygintinai naudotis Lietuvos Respublikos Vyriausybės nustatyta tvarka.

13 straipsnis. Uosto žemės nuomos sutartis ir terminai

1. Uosto žemės nuomos sutartis sudaroma raštu ne ilgiau kaip 50 metų, laikantis Lietuvos Respublikos civilinio kodekso ir šio įstatymo reikalavimų.

2. Uosto žemės nuomos pavyzdinę sutartį tvirtina susisiekimo ministras.

14 straipsnis. Uosto žemės nuomos sąlygos

1. Be Lietuvos Respublikos civiliniame kodekse nustatytų žemės nuomos sutarties sąlygų, uosto žemės nuomos sutartyje papildomai nurodomos šios sąlygos:

- 1) uosto žemės nuomos mokesčio dydžio apskaičiavimo, dydžio keitimo sąlygos ir tvarka;
- 2) draudimas subnuomoti uosto žemę;
- 3) veikla, kurią vykdys uosto žemės naudotojas.

2. Uosto žemės nuomos sutartyje gali būti nustatytos uosto infrastruktūros pagerinimo ar sukūrimo žemės nuomininko prašymu ir lėšomis sąlygos, žemės nuomininko patirtų išlaidų įskaitymo į žemės nuomos mokestį sąlygos.

3. Nuomotojas turi teisę nustatyta tvarka nutraukti uosto žemės nuomos sutartį prieš terminą, jeigu:

- 1) nuomininkas nevykdo šiame įstatyme ir uosto žemės nuomos sutartyje numatytų įsipareigojimų;
- 2) nuomininkas nevykdo uosto žemės nuomos sutartyje numatytos veiklos;
- 3) kitais Lietuvos Respublikos civiliniame kodekse numatytais pagrindais;
- 4) Lietuvos Respublikos įstatymų nustatyta tvarka uosto žemė paimama visuomenės poreikiams, išskyrus šio įstatymo 18 straipsnio 3 dalyje nustatytą atvejį;
- 5) nuomininkas atsisako pakeisti uosto žemės nuomos sutartį pasikeitus uosto žemės nuomos mokesčio skaičiavimo tvarkai ar uosto žemės nuomos mokesčio dydžiui arba nemoka uosto žemės nuomos mokesčio.

4. Nuomininkas turi teisę Lietuvos Respublikos civilinio kodekso nustatyta tvarka nutraukti uosto žemės nuomos sutartį prieš terminą.

ANTRASIS SKIRSNIS

ŪKINĖS IR KOMERCINĖS VEIKLOS UOSTE YPATUMAI

15 straipsnis. Teisės aktai, nustatantys ūkinės ir komercinės veiklos uoste ypatumus

1. Ūkinės ir komercinės veiklos uoste ypatumus nustato šis įstatymas ir Uosto naudojimo taisyklės.

2. Pavojingų krovinių vežimo, perkrovimo ir sandėliavimo uoste tvarką nustato Lietuvos Respublikos įstatymai ir Lietuvos Respublikos tarptautinės sutartys, Uosto laivybos taisyklės ir Uosto naudojimo taisyklės, taip pat kiti teisės aktai.

3. Uosto žemės naudotojai turi teisę jiems išnuomotoje uosto žemėje, suderinę su Šventosios uosto direkcija, savo lėšomis statyti savo reikmėms naudojamus suprastruktūros objektus.

4. Uosto žemės naudotojai organizuoja ir vykdo išnuomos žemės (teritorijos) apsaugą.

16 straipsnis. Aptarnavimas uoste

1. Uoste keleiviai, laivai aptarnaujami, kroviniai, pašto siuntos perkraunami, transportavimo, ekspedijavimo ir sandėliavimo operacijos atliekamos tik specialiai tam skirtose vietose.

2. Linijiniai laivai uoste aptarnaujami pirmumo tvarka.

3. Šventosios uosto direkcija privalo užtikrinti laivuose susidarančių atliekų, šiukšlių ir kitų teršalų priėmimą ir tvarkymą.

17 straipsnis. Laikinas ūkinės ir komercinės veiklos nutraukimas ar apribojimas

Šventosios uosto direkcija turi teisę laikinai nutraukti ar apriboti laivų aptarnavimą, keleivių, krovinių ir pašto siuntų priėmimą uoste dėl gaivalinių nelaimių, katastrofų, avarijų, karantino, streiko, embargo ar kitų panašių aplinkybių. Apie šį Šventosios uosto direkcijos sprendimą nedelsiant informuojami uoste veikiantys viešieji ir privatūs juridiniai asmenys ir laivų kapitonai.

18 straipsnis. Uoste esančių privačios nuosavybės objektų paėmimas visuomenės poreikiams

1. Uosto teritorijoje esantys privačios nuosavybės objektai Lietuvos Respublikos Vyriausybės nutarimu gali būti paimti visuomenės poreikiams, jeigu tai būtina uosto infrastruktūros statybai ir plėtrai ar uosto funkcionavimui užtikrinti, tik teisingai už juos atlyginus.

2. Už paimamus privačios nuosavybės objektus savininkams atlyginama šia tvarka:

1) visuomenės poreikiams paimamo privataus turto (daikto) vertė nustatoma Lietuvos Respublikos turto ir verslo vertinimo pagrindų įstatymo nustatyta tvarka. Privataus turto (daikto), paimamo visuomenės poreikiams, vertinimo išlaidas apmoka šio turto (daikto) gavėjas;

2) už visuomenės poreikiams paimamą privatų turtą (daiktą) jo savininkui atlyginama pinigais to turto (daikto) rinkos kaina šios dalies 5 punkte nustatytais terminais arba šalių susitarimu perduodamas kitas turtas (daiktas), atitinkantis paimamo turto (daikto) rinkos kainą;

3) už visuomenės poreikiams paimamą privatų turtą (daiktą) turto gavėjas, kuriam perduodamas konkretus privatus turtas (daiktas), atlygina iš savo lėšų;

4) valstybės institucija ar valstybės įmonė (turto gavėjas), norinti gauti visuomenės poreikiams paimamą privatų turtą (daiktą), pateikia Susisiekimo ministerijai prašymą, nurodydama konkretų privatų turtą (daiktą), jo naudojimo tikslą, likutinę ir rinkos kainas, taip pat turto (daikto) savininko sutikimą atlygintinai perduoti šį turtą (daiktą) visuomenės poreikiui;

5) visuomenės poreikiams paimamo privataus turto (daikto) vertė savininkui atlyginama per 30 dienų nuo šio straipsnio 1 dalyje nurodyto Lietuvos Respublikos Vyriausybės nutarimo įsigaliojimo dienos.

3. Paėmus visuomenės poreikiams statinius, pasibaigia uosto žemės nuomos sutartis, sudaryta vadovaujantis šio įstatymo 12 straipsnio 1 dalies 1 punktu.

4. Ginčus dėl privataus turto paėmimo, jo vertės, savininkui atsiradusių nuostolių dėl jo paėmimo atlyginimo Lietuvos Respublikos įstatymų nustatyta tvarka sprendžia teismas.

TREČIASIS SKIRSNIS UOSTO LĖŠOS

19 straipsnis. Uosto lėšos

Uosto lėšas sudaro:

- 1) uosto rinkliavos;
- 2) uosto žemės nuomos mokestis;
- 3) Lietuvos Respublikos valstybės biudžeto skirtos lėšos;
- 4) pajamos, gaunamos už Šventosios uosto direkcijos teikiamas paslaugas;
- 5) kitos teisėtai gautos lėšos.

20 straipsnis. Uosto lėšų naudojimas

Uosto lėšos naudojamos uosto eksploatavimo, plėtros ir kitoms išlaidoms, susijusioms su uosto veikla, apmokėti. Šios lėšos skiriamos:

- 1) uosto teritorijai prižiūrėti ir saugoti;
- 2) saugiai laivybai uoste užtikrinti;
- 3) projektiniam uosto vandens gyliui palaikyti ir akvatorijos gilinimo darbams atlikti;
- 4) Šventosios uosto direkcijai išlaikyti;
- 5) gelbėjimo darbams ir taršos padariniams uosto akvatorijoje likviduoti;
- 6) statyti, naudoti ir plėtoti uostą infrastruktūrą;
- 7) mokslinio tyrimo ir projektavimo darbams atlikti;
- 8) kompensacijoms už žemės ar kitų privačios nuosavybės objektų paėmimą visuomenės poreikiams, taip pat už nuostolius, patirtus nutraukus žvejybą dėl uosto infrastruktūros objektų statybos ir uosto teritorijos plėtros;
- 9) žemei ar kitiems privačios nuosavybės objektams įsigyti;
- 10) paskendusiam, apleistam ar paliktam be priežiūros turtui iškelti ar pašalinti;

11) uosto žemės nuomininko patirtoms išlaidoms dėl jo prašymu pagerintos ar sukurtos uosto infrastruktūros kompensuoti;

12) kitoms išlaidoms, numatytoms susisiekiimo ministro patvirtintoje pajamų ir išlaidų sąmatoje.

21 straipsnis. Uosto rinkliavos

1. Už naudojimąsi uostu laivų savininkai (valdytojai) privalo mokėti uosto rinkliavas.
2. Uosto rinkliavų rūšis, maksimalius dydžius ir rinkliavų taikymo principus nustato Lietuvos Respublikos Vyriausybė.
3. Uosto rinkliavų taikymo taisyklės tvirtina susisiekiimo ministras.

KETVIRTASIS SKIRSNIS UOSTO AKVATORIJOJE PASKENDĘS, PALIKTAS BE PRIEŽIŪROS ARBA APLEISTAS TURTAS

22 straipsnis. Paskendusio turto savanoriško iškėlimo tvarka

1. Uosto akvatorijoje paskendusio turto savininkas (valdytojas), norintis turtą iškelti, turi apie tai raštu pranešti Šventosios uosto direkcijai per tris mėnesius nuo turto paskendimo dienos.
2. Šventosios uosto direkcija, suderinusi su suinteresuotomis valstybės institucijomis, nustato terminą turtui iškelti bei šių darbų atlikimo tvarką ir apie tai praneša turto savininkui (valdytojui).
3. Šventosios uosto direkcija turi teisę neleisti savininkui kelti paskendusį turtą savo priemonėmis arba jo pasirinktos laivų kėlimo įmonės priemonėmis, jeigu paskendęs turtas yra akvatorijos dalyse, kuriose taikomas ypatingas laivybos režimas. Šiuo atveju turto iškėlimą organizuoja Šventosios uosto direkcija turto savininko (valdytojo) lėšomis.

23 straipsnis. Privalomas uosto akvatorijoje paskendusio, palikto be priežiūros arba apleisto turto iškėlimas ar pašalinimas

1. Jeigu uosto akvatorijoje paskendęs, paliktas be priežiūros arba apleistas turtas kliudo laivybai, hidrotechnikos arba kitiems darbams, kelia grėsmę žmonių gyvybei ar saugumui, gali teršti arba teršia aplinką, turto savininkas (valdytojas) privalo iškelti ar pašalinti šį turtą Šventosios uosto direkcijos reikalavimu per jos nustatytą terminą.
2. Jeigu paskendusio, palikto be priežiūros arba apleisto turto savininkas (valdytojas) per nustatytą terminą raštu nepraneša Šventosios uosto direkcijai apie savo sprendimą iškelti ar pašalinti paskendusį, paliktą be priežiūros ar apleistą turtą arba neiškelia ar nepašalina jo per Šventosios uosto direkcijos nustatytą terminą, Šventosios uosto direkcija turi teisę imtis priemonių turtui iškelti arba kitu būdu pašalinti ir gauti dėl to patirtų išlaidų atlyginimą.
3. Jeigu uosto akvatorijoje paskendusio, palikto be priežiūros arba apleisto turto savininkas (valdytojas) nežinomas, Šventosios uosto direkcija paskelbia visuomenės informavimo priemonėse terminus, nustatytus uosto akvatorijoje paskendusiam, paliktam be priežiūros arba apleistam turtui iškelti ar pašalinti, ir terminams pasibaigus turi teisę imtis reikiamų priemonių turtui iškelti ar kitu būdu pašalinti.

24 straipsnis. Uosto direkcijos iškeltos akvatorijoje paskendusio turto išreikalavimas

1. Uosto akvatorijoje paskendęs ir iškeltas turtas, kurio iškėlimą organizavo Šventosios uosto direkcija, taip pat uosto akvatorijoje paskendęs ir iškeltas turtas, kurio iškėlimą organizavo Šventosios uosto direkcija dėl jo tiesioginės grėsmės saugiai laivybai, žmonių gyvybei ar saugumui arba dėl aplinkos teršimo, kliudymo hidrotechnikos arba kitiems darbams, atitenka savininkui (valdytojui), jei jis pateikė prašymą per šešis mėnesius nuo šio turto iškėlimo dienos. Turto savininkas (valdytojas) privalo atlyginti Šventosios uosto direkcijai už turto iškėlimą, jo saugojimą ir kitas dėl to patirtas išlaidas, neatsižvelgiant į tai, ar turto savininkas (valdytojas) atsisako iškeltos turto, ar ne.

2. Šio įstatymo 23 straipsnio 3 dalyje nurodytas ir iškeltas ar kitu būdu pašalintas turtas pripažįstamas bešeimininkiu Lietuvos Respublikos civilinio kodekso 4.58 straipsnio nustatyta tvarka.

25 straipsnis. Atsitiktinai iškeltas uosto akvatorijoje paskendęs turtas

1. Atsitiktinai iškeltas uosto akvatorijoje paskendęs turtas turi būti perduotas Šventosios uosto direkcijai, kuri apie turto iškėlimą ir jo saugojimo vietą informuoja turto savininką (valdytoją). Jeigu iškelto turto savininkas (valdytojas) nežinomas, Šventosios uosto direkcija apie tai paskelbia visuomenės informavimo priemonėse.

2. Jeigu iškelto turto savininkas (valdytojas) neatsiranda ir pagal Lietuvos Respublikos civilinio kodekso 4.58 straipsnį šis turtas pripažįstamas bešeimininkiu, šis turtas teismo sprendimu perduodamas valstybės nuosavybėn.

3. Turto savininkas (valdytojas) privalo atlyginti Šventosios uosto direkcijai tokio turto saugojimo išlaidas, taip pat išlaidas asmeniui, iškėlusiam ir perdavusiam Šventosios uosto direkcijai turtą.

**PENKTASIS SKIRSNIS
BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS**

26 straipsnis. Šventosios valstybinio jūrų uosto reorganizavimas ir likvidavimas

Šventosios valstybinis jūrų uostas gali būti reorganizuotas arba jo veikla nutraukta tik Lietuvos Respublikos įstatymu.

27 straipsnis. Įstatymo įsigaliojimas

Šis įstatymas įsigalioja nuo 2007 m. kovo 1 d.

Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.

RESPUBLIKOS PREZIDENTAS

VALDAS ADAMKUS